

Motion till riksdagen

1989/90:T31

av Gunhild Bolander (c)

med anledning av prop. 1989/90:88 Vissa
näringspolitiska frågor

Det gotländska vägnätet

Totalt omfattar det allmänna vägnätet på Gotland ca 150 mil. Europavägar och riksvägar saknas helt medan primära länsvägar svarar för ca 28 %. Fram till mitten av 1980-talet utgjorde grusvägar en, jämfört med landet i övrigt, stor andel av det totala vägnätet. 1988 var dock ca 75 % av vägnätet belagt. Grusvägar utgör ändå ett särskilt problem på Gotland genom att gruset består av kalksten. Detta gör vägarna särskilt dammiga och hårdhyvlade. Turisttillströmningen under sommaren innebär mycket stora trafikökningar, som i sin tur ökar underhållsbehovet. Underhållet påverkas också av den förhållandevis långa barmarkstiden. Problemen accentueras av att de grustäkter som finns ofta är små och grunda och att känslig natur och fornminnen försvårar exploatering.

Den stora andelen glesbygdsboende, de många och tunga transporter som jord- och skogsbruk samt skolskjutsar för med sig kräver ett vittförgrenat vägnät med stor bärighet året runt. Trots att jordbruket som näring står inför stora förändringar måste människor även framdeles ges förutsättningar att kunna bo och verka på landsbygden.

De senaste årens knappa tilldelning av väginvesteringsmedel har medfört en allvarlig försämring av länets vägstandard. Vägverket bör därför få i uppdrag att under en femårsperiod planera och genomföra förstärkning och beläggning av samtliga statliga grusvägar på Gotland. Detta innebär att Gotland skulle få samma standard på vägnätet som Öland redan har sedan flera år tillbaka.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att vägverket får i uppdrag att planera och genomföra förstärkning och beläggning av det gotländska vägnätet.

Stockholm den 22 mars 1990

Gunhild Bolander (c)